بسم الله الرحمن الرحيم

دا شعری ټولګه چې (وژاړم که وخاندم)ترعنون لاندي ستاسو په لاس کې ده ما د دخپل پلار په کتابتون کې وموندله او له ښاغلي لطیف یاد سره په مشوره مې په PDF بڼه واړوله چې له ضایعه کیدو نه په امن کې شي.

یادونه: دکتاب ۵۲-۸۲-۸۳-۸۴-۸۵ مخونه نشته

دکتاب پیژندنه

د کتاب نوم: وژاړم که وخاندم
لیکوال: غلام حضرت سمیسار
چاپکال:۱۳۶۴

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما معذرت و منئ!

ګرانو لوستونکو د ژوند په خوږو مارو ښئ ما خپلې نیم ګړتیاوې ټولې په مخکنۍ کتاب هینه او مناجات کښې لیکلې وې خو بیدې کتاب دومره یا د آوری کوم چې انسان ډیر ضعیف مخلوق دی حتما د سهوې او خطا سره مخ کیږي نو که چیرې ز ما په ژبه، الفاظو یا د شعر په سیلابونو کښې او یا د شعر په قافیه کې او یا ردیف کې او یا د شعرونو په میزان کښې کوم کمی تاسو ګران لوستونکی ګورئ نو ما ته په ګوته کړئ ځکه زه دومره شاعر یا عالم نه یم چې الفاظ مې د صرف او د نحوی او یا د پښتو ادب په ټولو اصولو برابر وي. دا هوځ نشی کیدی ولی د دری ژبی یو متل دی چې وائي: „ از ریزه چه میخیزه " نو زه به څه یم او زما شعر به څه وي؟ څو مطلب دا چې زما معذرت و منئ په درناوی

، غلام حضرت سمیسار «

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر، شاعر
او
شعري رسالت

د شعر په هکله تراوسه پورې ډېر زيات تعريفونه شوي دي چې يو زوړ پخوانی او عنعنوي تعريف يې داسې دی: «شعر هغه وينا يا کلام دی چې وزن او قافيه لري» په پورتني تعريف کې وينو چې «وزن» او «قافيه» د شعر اصلي او اساسي توکي بلل شوي دي، خو اوس د ازاد او بې قافيو شعرونو په رامنځ ته کېدو سره دا ثابته شوې ده چې قافيه د شعر اصلي او اساسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

توکی نه دی. یو بل چا بیا د یو شمېر ځانګړنو (خصوصیاتو) په پام کې نیولو سره، داسې تعریف کړی دی:
«شعر په موزونو الفاظو د ټولنیز (اجتماعي) ژوند د ښتینی انځور دی» یا: «شعر په موزونو الفاظو د ټولنیزو پیښو بیا ځلي (دویم ځلي) ژور انعکاس دی.»
په دغه تعریف کې ورته ګډه د پیښو دویم ځلي انعکاس ویل شوی دی چې شاعر لومړی له یوې ټولنیزې پېښې او واقعیت څخه متاثر شوی او بیا یې د خپل احساس او تخیل د قوت په ملتیا، نورو ته وړاندې کړې ده، چې په دې بیا ځلي انعکاس کې د شاعر مفکوره، احساس او ادراک غوڅ (قاطع) رول لري.
همدا رنګه یو شمېر نور تعریفونه هم شته چې دلته د ټولو یادونه ضرور نه ده. اصلي موضوع اوس دوې په لنډه توګه ویلای شو چې د شعر له پاره دا لاندې څو توکي ډېر ضروري دي:
۱: وزن او آهنګ، ۲: احساس او ادراک، ۳: تخیل (شعریت)، ٤: ژور رښتیا.
دلته د شعر له پورتنیو یادو شویو توکو سره له څېړلو او تفصیل څخه تېرېږو او داسې یوه پوښتنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځي ته کړو چې «سبه شعر» او «سبکلي شعر» کوم دي؟

بنايي ځيني خلک هغه شعر سبه او سبکلی وبولي چې هغه دا دبي فنونو له مخې په وزن او قافيه برابر وي او نور شعري تلازمات، بديعي صنايع او د شعر فني مهارتونه پکې کار وشوي وي. دا هر يو په خپل وخت او خپل ځای درست او دي، خو داوسني عصر(غوښتنې) ته پورته، صحيح او سم ځواب نشي ورکولای.

نن موږ هغه شعر ته سبه او «سبکلی» وايو چې خلکو ته سبه او سبکلی پيغام ولري، او کوم شعر چې نور وته دا ډول پيغام ونه لري ديو چا په عقيده: «يوازې دا نه چې د بې پيغامه شعر شاعر پر هغې بې ځايه خپل وخت تېر کړی دی، بلکې زموږ وختونه هم د هغې په لوستلو او اورېدلو بې ځايه مصرف کړي.»

دا خبره سمه او رښتينې ده، دا سې شاعران هم وي چې د هغوی د بې پيغامه شعر ونو. جنازې د هغوی ترمرګ يې پخوا پورته شوې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه خبره دا ده چې په شعر کې له شعريت او وزن سره جوخت د پيغام مسئله ډېره مهمه ده، ځکه چې يو ليکوال ويلي دي: «شاعر د ټولني له عادي انسانانو څخه مه ګڼئ! د ده مقام د ټولنې له نور واو سپږ و نکو څخه ډېر لوړ دی.»
هو کې! شاعر په ټولنه کې له خلکو سره يو ځای اوسي خو د هغه احساس او ادراک له نورو سره توپير لري، ځکه چې دی په ټولنه کې هغه څه وينې چې نور يې نشي ليدلای. هغه څه چې ټولنه او خلک ورسره لاس په ګرېوان وي د شاعر پر احساس ژور اغېز (اثر) ښندي او بايې د تخيل په ملتيا د شعر په ژبه نورو ته بيانوي.
معلو مه ده کومې خبرې چې د نړۍ له تل څخه راپورته شوې وي، په غوږ و نوښتې لګېږي او په لوستو نکي او اورېدو نکي هم هغسې اغېز کوي. کوم چې شاعر د مغې د ژور تاثر له مخې دې ته و ل و ينا سته اړ و لی (مجبور شوی) دی.

کله کله شعر او ادب ته د ټولنيز (اجتماعي) ژوند هينداره هم ويل شوې ده او

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ځکه هغسې چې هینداره عموماً ښکلي او بدرنګ هر څه په خپله بڼه څرګندوي، دغه رنګه په شعر او ادب کې هم د ټولنې ښه او بد، لوړې او ژورې په ښه توګه انځور شوې وي. خو لکه څنګه چې د عادي هیندارې دنده یوازې او یوازې د شیانو په خپله بڼه ښودنه ده، خو د شعر او ادب هینداره د ټولنې د ښو او بدو د څرګندولو په څنګ کې د خلکو په وړاندې یو بل مهم رسالت هم لري او هغه دا دی چې خلکو ته د خپلو بدمرغیو عامل او له هغې څخه د ژغورنې لار هم ور په ګوته کوي، او هغوی په ژوندې پرمختګ، بدلون سمښت او سازښت ته هڅوي.

د شعر، شاعر او شعري رسالت په ارتباط د خپلو خبرو لړۍ په همدې ځای ختموم او په پای کې ددې شعري مجموعې په هکله وایم چې:

د ښاغلي سیمسار صاحب د ملي او اجتماعي شعرونو دا دویمه مجموعه «وژاړم که وخاندم؟» چې ستاسې مخې ته پرته ده. په دې مجموعه کې زموږ د ټولنې او خلکو اوسنی حالت په عیني او واقعي بڼه انځور شوی او د یوه ملي او اولسي شاعر په توګه یې د قلمي جهاد په ډګر کې خپل شعري رسالت ډېر ښه سرته رسولی دی.

په درناوی
م.ح رنځور
پېښور - صدر - ۱۳۶۴ د لیندۍ ۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

حمد

هم واحد او بې شریکه لوی دې شان دی
چې یو نوم دې په نومونو کې سبحان[۲] دی

لمر سپوږمۍ دې نمونې د قدرتونو
بې د ستنو ودرولی دې آسمان[۴] دی

حقیقت کې ته مالک د دواړو کونو
که په حکم و آسمانونو[۳] کې عیان[۲] دی

د مخلوق په سینه روح کړی ورد ننه
هر مخلوق دې په جدا لسان[۳] گویان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیدا او د فنا اختیار دی خپل دی
ته خالق یې د مخلوق دا سې بیان دی

چې په ورځ کې د محشر حساب کتاب شته
هغه وخت مې په وجود باندې لرزان دی

ستا په لطف او کرم به ا سانېږي
هغه کار چې لویه خدایه خومره گران دی

زه ستمگار د گنا هو نو په دریاب کې
واسطه مې ستا په در اخر زمان دی

ن

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت شریف

چې د چا صفت خدای کړې په قران دی
چې سنګاره لکه دلمر په ټول جهان دی

ما یې نوم نه صدقه سپند سپیلنی کړی
چې یې نوم د محمد آخر زمان دی

هسې جګ مقام ورکړی خپل خالق دی
چې په وار و انبیاوو کې سلطان دی

که موسی په کوه طور کې کړی راز دی
اقا کړی ملاقات په لامکان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په ورځ کې د محشر به شفاعت کړي
هغه دوست، هغه محبوب د پاک سبحان دی

خوږه کړان، خوږه نازبين چې په پاک الله دی
په خاطر سچاپيدا اچې دا جهان دی

که تورات، انجيل، زبور دي نازل شوي
نازل کړی خدای په ده باندې قرآن دی

که ګنهګار کامه وال کېږ د غم ګرداب کښې
پیغمبر امام د مرسلانو چې جانان دی

○○○

(c) ketabton.com: The Digital Library

تور زلفان کږ

په سپین مخ دي ښکلي ښومره زېب کا تور زلفان کږ
په نظر د عاشقانو دي ماران کـــــږ

خپله ګل يې ګلدستان ته څه حاجت دی
ستا رخسار ته په تعظيم دي ټول ګلان کږ

کږ رقيب او کږ غماز شته په جهان کښې
خدايه مه کړې عاشقانو ته ياران کـږ

کړې ورځې کږې تورې د ايران دي
څکه اوښکې مې را دروي په کږ ليوان کږ

يو راتګ د عزرائيل زما په ځان شي
چې راپورته کړي يو ځلې دوه پيشان کـږ

په صورت مې زلزله ته پيدا شي
کرفتار مې شي زړګې په يو لړزان کـږ

ډېره هسې مې په تن باندې پيدا شي
لکه وي ښوک لاهو شوي په طوفان کـږ

په دقيق صورت اشعار ليکه سمسار ه،
شته جهان کښې موی شګافه شاعران کږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

١

په دُنیا کې جنت

په دنیا کې که جنت دی خو وطن دی
پس د ډېرو معلوماتو راسُخن دی

که دځمکې په مخ چاپېر واړه جهان ګړه
معزز او محترم بې خپل مسکن دی

که دنیا کې بحر و بر باغ وچمن شي
زما زړه کې د وطن باغ وچمن دی

که څوک باعث د ګُل ګلشن کوي خبرې
زما ذهن کې فقط هغه ګُلشن دی

که بل ملک ته خُتَن والي سهوه کړ دي
هغه ملک د افغانانو جوړ خُتَن دی

که زاغان د بلبلانو په جوړ ګړه
مخ بې تور شه نن سبا بې ترې رفتن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته پاتې نه انګرېز او سکندر شو
هر اغیار لره اغوستې دې کفن دی

دا متل دی د نړۍ ور کلي کله کېږي
ورته ګوره د زاغانو څنګ کډن دی

هره تیکه چې موږه ده د هر دښمن بسته
هرې ستې تښتولی هر دښمن دی

پاکه خاوره پاک وطن افغانستان وه
نن قبضه پرې روسان قوم ځپن دی

دا زموږ د عملونو نتیجه وه
چې خفه رانه خالق غني څښتن دی

که نفاق وکړو دې زموږ کار وه
نن جبران ئې دی راغلی تن په تن دی

بسم الله په اتفاق باندې راټول شئ
دا سې سوال، دا سې زاری، دا سې ګفتن دی

تور زاغان د وطن وباسئ په نعره
دا افغان خوا زادی او بیا ګښتن دی

که شئ پاتې اسارت مهاجرت کښې
بیا لایق دا ستا په سر خاورې لوستن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا یکمړی شملې به پرېږدو جینکو ته
سور سالو مې له ناکامه اغوستی دی

نوم به ورک د افغانانو په جهان شي
بیا به څه کړم که وجود مې خوږ پلن دی

دا مصرې په وینو سرې لیکې ستمګر دی
سپینه ورځ یې په چشمانو کښې خفتن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنګه غاړه

ستا د مخ په رڼا زیبست رونګار زما دی
ستا د حُسن په الفت سرشار زما دی

نه چې هسې تازه دم لکه ګُلاب یم
ستا د مینې په وفا اتبار زما دی

هره ورځ مې د اختر شپه مې برات دی
خوشحالي ده که خندا رونګار زما دی

چې مې ګوتو ستا د زلفو مسه وکړه
د دنیا د هر ماتم اِنکار زما دی

خانله نه یم چې په ګوته شم جهان کې
چې عالم کړی صفت نګار زما دی

هر شاعر یې په صفت دی سترې شوی
سروی قد • ګل اندام دلدار زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې سیل بین بې د سینې ږبا غیچې شوم
مخه سُنبلې د تکه غاښه یا ن زما دی

که ستمگار مې تخلُص دی عربي کې
منځه کړې په پښتو شُعار زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه وطن خوموریمه

زه وطن خو مور یمه دستاسو قدردان بچو
کرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

زه به در دوغم کې د ظالم په ظلم ګیره یم
ما ځنی ځانونه کړئ په هسی رنګ قربان بچو
کرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

زما په ازادی کښې به هر خوند ونه اومزې شته ؤ
توره ټوپک واخلئ د ښمنان کړئ ګریزان بچو
کرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه چغه په یو اواز ازاده مې له بنده کړئ
پرېږدئ نور کار ونه په ما ګران بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای د لوی افغان بچو

سترګی خلکه پورته کړم دنیا او دنیا والو ته
لوېږی د حیا نه مې په ځمکه د اچشان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای د لوی افغان بچو

نه ستاسی وطن یم حیثیت هم دیو مور لرم
ما کړئ ښېښتارته هسې رنګه د ابیان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای د لوی افغان بچو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کچکول

چې کچکول مې شو پېغاره گدائي کړم
د خوبانو شوه ستر گو سودائي کړم

چې مالت ته د اشنا په کوم هنر ځم
هغه شپه په اِستغنا رکې سبائي کړم

که زړه وښیم خپل یار ته چې پرهر دی
دغه کار به زه په ژوند کې تنهائي کړم

څوک يې زلفې کړې زندې څوک يې ماران کړل
زه يې خپل قاتل په ژوند کې سودائي کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

که زه نه مرم ستا له غمه به هلاک شم
توکل په پاک الله چې اکائي کړم

دا قانون دی چې غوټۍ د اومید په سترګو ګوري
ستا د مخ شعلو ته خنکه بینائي کړم

انتظار ما د سترګو نظر کم کړو
یو دیدن به دې د سترګو تسلائي کړم

که پتنګ په شمع ځان سوځول غواړي
زه سیمستار هم په دې شغل آشنائي کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیدن

څنګه ښایسته ښکلې ښکاریږي دګلونو سره
زلفان یې زیب که په سپین مخ د شنوخالونو سره

ماڼۍ ښایسته په قدرت د هغه څه جوړه ده
خپله قادر دی په قدرت د قدرتونو سره
زلفان یې زیب که په سپین مخ د شنوخالونو سره

زه دې حفت د تورو سترګو جادوګرو وکړم
یادې لبان په قلم ښکل کړم د شعرونو سره
زلفان دې زیب که په سپین مخ د شنوخالونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په انتظار کې یاره ستا لکه د بنګو ړ کې
شومه بزباد په حال خراب د شوګیرونو سره
زلفان بې زیب که په سپین مخ د شنوخالونو سره

ستا په دیدن به شم تازه د ګل وهلو په شان
زړه تازه کیږی په دیدن د دیدنونو سره
زلفان دې زیب که په سپین مخ د شنوخالونو سره

د کامه وال شیمشار سلامت ته یو ګل لاس یوه کړه
سودامې نشته د جنت او د ونو خونو سره
زلفان دې زیب که په سپین مخ د شنوخالونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم

چې قلم په لاس کې واخلمه حیران شم
چې څه ولیکم په کومه لار روان شم

لیونی شوم د خپل ځان سره کړېږم
د وطن د غمه دم په دم ژړېږم

شپه او ورځ مې سر و کار وهم چرته بیه
راغله خدایه په مونږ څرنګه وختو

مونږ نه پاتې لکه ګل غورندې وطن دی
چې د ټولو افغانانو یو مسکن دی

دا هله وکې مې د پلار او د نیکه دي
پاتې شوي چې زما هلته پرانه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله مې ماته شه په دې خوله چې خندېږم
که مړ نه یمه په مړو کې حسابېږم

حقیقت کې مونږه وروڼه افغانان یو
ځکه دا چې مونږ سوچه مسلمانان یو

یو مو دین یو مو مذهب یو مو اسلام دی
موجوده په دې حالاتو ستاسو پیام دی

یو وطن دی یکې شل دي حکومتونه
لوی ګرداب کې د نفاق وهو موجونه

داسې و شي دښمن پاتې سلامت شي
زمونږ مینځ کې یو د بله عداوت شي

غوا ولاړه چې خانک ورته تیار شي
چې خوشحاله په دې کار باندې اغیار شي

په مرګ خوښ شم چې له دې حاله خبر شم
لکه شمع ویلې کېږمه ابتر شم

مونږه وایو چې کامیابه دې جهاد شي
دا وطن دافغانانو دې آزاد شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې یو موټی مستحکم یو اتفاق شی
کړه بار زموږ د منځه دنفاق شی

هر یو کار په اتفاق او په جرګه شي
چې نفاق زموږ له منځه اوا ره شی

پاک قانون زموږ په کړه یو قران دی
انتخاب په اتفاق کار د افغان دی

مرګ خو حق دی په هجرت کې مې مړنه کړې
بدخواهانو ته مې خدایه چې پړنه کړې

زه ستمګاریم آزادي زما ارمان دی
دا ارمان د هر افغان زړه کې ارمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپلنې

په فکر ونو په سوچونو لیونی شوم
لیونتوب خوځه یې عار ندی خندنی شوم

که مې عُمر د څلوېښت۔ پنځوس ترمنځه
په محفل کې د رندانو سبانی شوم

عمر نه دی لکه باد هسې تیرېږي
زما خیال لکه چې اوس لس کلنی شوم

نه په مال او نه په عمر مې بدل شته
یو چکر لکه د فلم ستیلاني شوم

تنګ را تنګ په سترګو ګورم په جهان کې
مرګ ته غاړه ایښود وکې تمکني شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تش به نوم ساري وهم چي حق شناس يم
حقيقت کي د دې نوم نه سپلني شوم

مدحه خان د زماني په روروېش کي
نه لقمان او پښمان چي بولانې شوم

زه سيمسار منکر کيدی د گناه نه شم
مېتوعث نه کنار گار نه سبزنې شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زلفانې

ستا تورې زلفانې په ما ګرانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

تار دي د زلفانو جوړ اجل ښکاري
ما ته بې اندازه قدردانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

سر به ورته ښکته کړي سنبل د ګل
لاس ته را ستل کله اسانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

زیب کړي دا زلفې اشنا ستا په مخ
او ښکې مې د سترګو نه روانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګوره ستمګار ته چې تمه لي دي زه لفانوکې
دا غزل دې مینې کسه د مینې اداګانې دي
ګرانې دي محبوبو بې په ما ګرانې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنه!

زموږ قبلې زموږ مکې زموږ ایمان وطنه!
زموږ ننګ زموږ غیرت زموږ ځان وطنه!

ته یې حیا ته یې ناموس ته یې جنت د افغان
ته یې شرف ته یې شمله ته یې عزت د افغان
ای د خوشال او احمدشاه او میرویس خان وطنه!
زموږ ننګ زموږ غیرت زموږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول اولسونه پوره شوي ازادۍ د پاره
سر ونه ټولو نذر کړي د خوښۍ د پاره
ستا ازادي زموږ ارزو د پاک سبحان وطنه!
زموږه ننګ، زموږ غیرت زموږ ایمان وطنه!

ستا په اغیار وملحدانو سر و روسانو باندې
حلقه په غوږ وکړو نستو غلامانو باندې
هره حمله د مرګ استا ځي دی جانان وطنه!
زموږه ننګ، زموږ غیرت زموږ ایمان وطنه!

نه یو د شرق او نه د غرب وطن ازاد غواړو
موږ به په توره په قلم هسي جهاد غواړو
ټول افغانان به مال و سر کړي در قربان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت زموږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د اغیار روا اول وار، دویم وار، دریم وار نه دی
دلته، چنګېز، او نه انګرېزانو بل ایستا نه دی
وخت خوبه واخلي خوده فتحه د افغانستان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت، زموږ ایمان وطنه!

دا دی کېږد ونکی ازادی او استقلال دی زموږ
په جهاني ستېتم کتلی دا اقبال دی زموږ
شي به مخ ته توري امریکا او هم روستان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت، زموږ ایمان وطنه!

وایي ستمګار چې شوی ان آرد بیا به قدم کېږدم
په زخمي زړه به ستا د وصل جوړ ملهم کېږدم
ای دا دي او د بابا افغانستانه وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت، زموږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون

چې دې راکړلو یو څو ورځې ژوندون
هغه هم شولو هوسې په تېره تون

کله درد او کله غم او کله رنځ وي
دا ژوندون دی که مرض دی د تاعون

یو بې غم به په انسان کښې پیدا نه کړې
که جهان ورپسې چاڼ کړې یون په یون

که ثابت دی څوک بې غم کړه واشطان نه دی
هسې وایه چې حیوان دی په مضمون

خه کړمنې او څه یخنۍ او څه ینستې شوه
عمر واړه شولو تېر په یو جنون

که جوړ کله ناجوړ لئ هسې بویه
چې ژوندون ورځنې جوړ شي د مجنون

ای ستمګاره توري خاورې په سر تو له
پسالتې د رباسندې وکړلې ملحون

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رحم!

د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم
که په پښو مې څوك وهي زه به په سر د رحم

ګلې کور ره را ته داور غوندې شو
ګلابي رنګ مې تك تور غوندې شو
توکل زما په خدای ج چې یو چکر د رحم
د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم

رنګ مې زېړ لکه زعفران شومه زه
بې لګانه په جهان کښې سرګردان شومه
سوځېدلی یم په اور سوی ځیګر د رحم
د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زخمي زړه مې پټې دخپل وصال کېږده
یوه نښه مې په زړه دخپل جمال کېږده
لاس ونیسې مې دې ستړی په بحر د رحم
د زړګي صبر مې نشي برابر د رحم

کامه وال ستمګار به کله ستا رفیق شي اشنا
چې شعر و شاعري کې سنه دقیق شي اشنا
دم په دم به دې سلام ته هر سحر د رحم
د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارزو

ای زما پښتنو وروڼو عزیزانو
ای زما د سترګو تورو په ما ګرانو

اجازت د څو خبرو را کړئ ما ته
چې په نظم ئې تحریر کړم وایم تاته

پاتې شوی د کاروانه چې پښتون دی
ځکه حال ئې په نړۍ کې ډېر زبون دی

څوک رضا د اتفاق نه په نفاق دي
بعضې بیو د بل لید لوته مشتاق دي

څوک د چرس وپه نیشو کې شو غرقاب
زړه مې ځکه د دې غمه شي هو کباب

څه مو شو په پوړ روکې مصروف
خرڅوی د کور کالي وي که ظروف

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک د بنګو نه چارتخم کړی تیار
چې رونغ ځان کړي لېونی وایم په جار

بعضې شولو په اپین باندې عادت
خدای یې ته وکړي پښتون سره مدت

څوک په شرابو نیشه هسې پراته دي
چې یو شئ وهته نظر کښې لس اته دي

د چا لاس کښې سګرت تمان چې کل وبل شي
وي بې فکره که لاسونه یې جل بل شي

بعضې شولو نصوار یان کوي نصوله
څوک قوتو کې لګوي غمي په شمار

څه حصه د تماکو شول چلمیان
بې چلمه آشنا نه کوي ګذران

پاتې شوی جوارګر وایمه حال
ضرفه نه کړي زما او ستا په مال

د چا پېښو کې وي زنګونه کوي شور
صد افسوس دی په هسې پلار ومور

(c) ketabton.com: The Digital Library

سود خور نشته په نړۍ کښې په بل قام
که نظر وکړو لښ موږ په خاص وعام

څوک ملنګ شي د فلانکي بابا ملنګ یم
روغ او جوړ یم خو پیسو پسې پښتنګ یم

په آخره کې چې دوی شي لیونیان
زیار تونو کښې پراته وي موظړان

خدای د پاره لښ په فکر کې عرقاب شئ
دې کار و نو د فساد نه اِجتناب شئ

خپل اولاد په سمه لاره تربیه کړئ
ورپه لاس د خپل اُصولو سبیهه کړئ

د نفاق په اور به سوځو چې یو نه شو
د دنیا په هیڅ خوږ و به ماړه نه شو

لښ سر و نه خپل کریوان کې ورد ړانه کړئ
تو ری شپې نه څه علاج د نسباوون کړئ

نفساني خواهشات پریږدئ وطن یاد کړئ
دایمان په جذبو باندې جهاد کړئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ازادي او استقلال نمونږه حق دی
دغه نوم د هر افغان په خوله کې سبق دی

نه ستمګاران کامه وال وایم لاس حق کړئ
شبه د وادان ادی د لوی نخمت کړئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې

د زړه په سر مې دي ليکلې د اشنا خبرې
ما ته مُجرا دي په وفا کې د جفا خبرې

زهر و قاتل را ته د يار د لورې شهد و شکر
کله لوېږي زما زړه باندې د چا خبرې

د يار کنځل ما ته مَلهم لکه د زړه د زخم
زما مرض ته صرف يوازې د ليلا خبرې

مينه خوار دې په دې اورې سوځېدلې خوږې
زما په ژوندکې دي د رمان دلربا خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې ډېرې خوږې زړه زما خبرې غواړي
هغه خوښې. خوږې خبرې یار ستا خبرې

خبرې نه دي زما رنځ ته یو دوا جوړ شي
ماته پکار دي خپله یاره د دوا خبرې

خبرې اورم رنګ په رنګ په خپل غوږونو باندې
خبرې ستا شوې زما یاره د عنقا خبرې

د کامه وال سمسګار ارزو څه بدلېدلی نشي
که په جهان کې شي په شمار لس او اتیا خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زیدګ

ستا په سینه کې سوزېږم بد مې حال دی
چې په مخ دې نن د تور وروز لفو جال دی

نرګس سترګې کتې نشه په سترګو
مخامخ ورته لیدل د چا محال دی

نرۍ پوزه د الو انګي سیب دی
بربسر خېرې کریوان د غه مې حال دی

که دې نوم دیا قوت لبانو واخلم
خال د زنې مشترې دی او که خال دی

بېلتانه دې هسې ذبحه زما زړه کړو
چې د یو او دوه ویلو څه مجال دی

نه پوهېږم چې د دواړو به دا حال وي
که زما غریب په برخه دغه حال دی

خلک عشق کې خوشحالي خندا هوس که
مګر ما ته خدای پېښ کړی دا جنجال دی

زه ښیښه‌ګر به درته فرش سترګې به لاندې کړم
که راتګ دې یو دیدن زما په خیال دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنه پېغله

زه پښتنه پېغله نيت مې کړی څو کيلو ته دی
سور سالو په سر و لاسو نيولی مې زلموته دی

پا څئ ورونو پا څئ چې غزا ته ځو
هغه د وطن ښکلي هوا ته ځو
سره لاسونه، ټوپکې مې سوال دې پرکنوته دی

پېغلې جمعه شوې د جهاد په نوم
خپلو ځلمو ورونو د امداد په نوم
لوی لښکر جوړ شوی سرد روته دی

• • •

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا به دا عیار و اوازغلی کړم
یا به ټول اوبل دخاوره وخلی کړم
بله څوک نه یم شان شوکت مې ملالو ته نه دی

ستوری سترګی سره لبان به څه دخوښۍ سره
ښه ښتوپکې مې خوښ دی چلولو کې جلتی سره
څه چې څو ستمګار غوښ مې ستا دغه مصرونه دی
سور سالو په سرولاسو نیولی مې زلمو ته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان نښته

نوم دیار او د رقیب دی جانان نښته
خاص د ښایسته بازان دی یاران نښته

دوست هغه دی چې د دوست د سر نه زار شي
که جهان ور پسې چاپ کړم دوستان نښته

یو د بله په رندی او حیا لاکه کي
خاص د خدای د پاره هیڅ محبان نښته

د مطلب د پاره تیټ او کله جګ شي
دغه کار دی د تا ا هلو سیالان نښته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې دهر د يارانو که خير غواړې
موجوده په دې بازار دا دوکان نشته

وفادار به يې کوم چې بې وفا شي
هسې علم کې وارد خو انسان نشته

که دوستي که يارانه خو چل او ول دې
دا نقصان زما او ستا د زمان نشته

د شيتمګار اشعار که داورې پند به واخلې
په لوستو د دې کتاب کې تاوان نشته

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا ته!

اولو ورځو کې خو د ومره زيات نيارنه وې
زېبو زينت، په لباس هسې سينګارنه وې

داکومه وجه ده چا غېږې ولې؟
دا دومره زيات وانيه پرسېږې ولې؟
دا شوه معلومه چې حرامونه ا نګارنه وې
زېبو زينت، په لباس هسې سينګار نه وې

خپله خوشحاله شوې د بل غم نلرې
په زړه څنو رحم په قسم نلرې
ماخو پخوا کتلې وې چې اختيار نه وې
زېبو زينت په لباس هسې سينګار نه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وختونه تېر دي که ياد
پکې تېر نه دی محیاد

یو په زړه برخه دومره کلانکارنه وي
زېبو زینت، په لباس هسې سینګارنه وي

ویل لیکل دي زموږ
څه پوهول دي زموږ

مخکې د نګر وي هسې سورلکه انارنه وي
زېبوزینت په لباس، هسې سینګارنه وي

که وار دي تېر شي اشنا
خیانت دي ګېر شي اشنا

خوښه دې خپله په ګفتارچې د شیمتګارنه وي
زېبوزینت، په لباس هسې سینګارنه وي

. . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپینه ده !

سپینه لکه ګل ده هسې سپینه ده
ښکلې نه ښکاري چې حسینه ده

وه يې کتل ماته په خوږ وسترګو
مینه مې په زړه کې مینه-مینه ده

هر قدم رفتار يې جوړه نکوری
روح-قلب و وجدان ته مې شرینه ده
ښکلې نه ښکاري چې حسینه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه ناز و ادا کړي کرشمې
راز د محبت کښې ښه ګل چینه ده
څنګه ښه ښکار ېږي چې حسینه ده

لاړو د کوګل نه د شیشګار نه کې
وړی هغه چا چې ناز نینه ده
څنګه ښه ښکار ېږي چې حسینه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه برسونې

ټيټ شه پښتو ته ولو بره که ځان اوچتول غواړې
دوه برسونه جیب ته کړه که ځان دنوکر ول غواړې

وابه خلې ماشوم په لاس دوه ورته بسکېټ واخله
بنې منګلې جامې ورله، یو ورته واسکټ واخله
زه خو سبه پو هېږم* دجناب خوشحالول غواړې
دوه برسونه جیب ته کړه که ځان نوکرول غواړې

نه کوم لیاقت پکار، نه سند تحصیل ګوري
سبه په غوړ مالو عادت هسې رنګ اصل ګوري
دم په دم پالش کوه که یار د ځان کول غواړې
دوه برسونه جیب ته کړه که ځان نوکرول غواړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه څه میرزائي شته دی، نشته دی بل کار په تا
څه چې دا جناب و ایې دا به وی روزګار په تا
هرقدر ریبېږي که په خپل نوم تنخوا کول غواړي
دوه برسونه جیب ته کړه، که ځان نوکرول غواړي

دلته دا قانون دی اوس دې خوښه په کې خپله ده
ولې څه سکوت کوې، دې کې ګیله څه ده
وربه شم شېګار ته چې ته ځان رسوا کول غواړې
دوه برسونه جیب ته کړه، که ځان نوکرول غواړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملهم

خدای د یاره د زخمي زړه مې ملهم شه
خپله یاره لب زما سره همقدم شه

جُدائۍ دې جوړ سقر دی په ژوندون کې
څه پوښتنه مې د حال وکړه صنم شه

که نظر مې د چشمانو په رفتار دی
حرکت مې ستا په لوري هر قدم شه

چې ستا ستر ګو ته په بد نظر کاته که
تف لعنت په هسې رنګ هغه آدم شه

که غمونه مې په سرا وري باران دی
خوشحالي ستا په ژوندون کې هرماتم شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دې حُسن نه په بدو سترګو ګوري
هغه سر هغه چشمان دواړه په غم شه

هره شپه دې شه د قدر خپله بیا ره
په اختر بدل دې ستا هر صبح دم شه

که یو دم داستا دیدن شم بې فکره
د ستمګار زړګی هوته - هوته قلم شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اشنا سترګې

څه کړم خدایه څه کړم د اشنا سترګې
نښتم پرې لیدلی د اشنا سترګې

دې سترګو نه بې سترګو خوشالیم
زه په هسې ژوند خدایږو ملاله یم
سترګو ته مې مخ کړه ښې صفا سترګې
نښتم پرې لیدلی د اشنا سترګې

کله زه خوشاله بې د یاره یم
غم سره اشنا یم نا قراره یم
زړه کې مې ایمان د دلربا سترګې
نښتم پرې لیدلی د اشنا سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې خو په سترګو کې د سترګو شي
یو څخه او څپته د دې عنبرګو شي
د وسترګې د دوه سترګو د واسترګې
نشته پرې لیدلی د بل چا سترګې

برخه د سیمګار ده کامه وال چې دي
څوندي په آخر دی پر زوال چې دي
وخت د څنګ کې راښکاره کړه سیحاسترګي
نشته پرې لیدلی د بل چا سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال و ځواب

وا وره جلۍ وا وره زه دې حُسن د یوانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلۍ زه دې پروانه کړمه

ج : حُه هلکه لا پر شه ته زما د مینې سیال نه یې
زه پڅېتا ته کور م ته لایق مې د جنان نه یې
بې موجب دې زه هسې په لاره کې ستانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلۍ زه دې پروانه کړمه

س : زه خو یو زلمی یم ولې ما ځنې نفرت کوې
خومره دې توهین کړمه ولې عداوت کوې
ستا ښکلی ژوندون به د سرو زرو خزانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلۍ زه دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خ : نه پښتنه پېغله تور اوربل اوسره لبان لرم
مینه د وطن دا نا دی زړه کې ارمان لرم
پټه پټه ژاړم د ژړا نه کړمه
سوزې مې په اور کې هسې رنګ دې پروانه کړمه

س : ای زما محبوبې زه قسم په کردګار کوم
ته مې د سپتي روان یمه جهاد ته دا اقرار کوم
ازاد به خپل وطن کړم یا به سر دا نه وانه کړمه
سوزې مې او رکې جلې زه دې پروانه کړمه

خ : ته چې ځې جهاد ته زه د ستا هغه لیلا یمه
ته چې کوې دا مینه زه په تا شیدا یمه
وطن که دې ازاد کړو زه بیا زلفې شانه کړمه
سوزی مې په اور کې هسې رنګ دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ت: لا زمه محبوبې ستا دعا ته انتظار کوم
ستا مينه په زړه کښې په د ښمن بهکوزار کوم
هير به حيات کې کله ستا هغه تانه کړمه
سوزمه په اور کې جلې زه دې پروانه کړمه

ځ: که راد ې وزړه ګلان دا نادې زما د يار ه
بيابه دې ميلمه کړمه زما د مينې يار ه
در به د سوکو ښو نه وسرونه شکرانه کړمه
سوزمه په اور کې جلې زه دې پروانه کړمه

س: بيا که دې راياد شي کا مه وال ستمګار
هغه پو غريب سنګر ستوا ی وال ستمګار
ټوله شاعري قلم کاغذ به نذرانه کړمه
سوزمه په اور کې جلې زه دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بُلبُل

په نا روچې د بلبل نشي بيدا رته
څه پر لاس به شي پخپل عهد اقرار ته

د پر ټيچو مي دي په محکې کوزا وباس شته
د شيطان د وسوسو نه شوی بېزار ته

چې جواب د ديو کوټوال کولی نه شي
بيا به څه کړې په حضور د پاک غفار ته

دلته تا لره اختيار دی که ښه بد کړې
هلته هيڅ نه شي کولی خپل اختيار ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته بنده شي په دروغو باندی ژبه
حقیقت خپله سنکاره به کړي په جارته

یو نښزه کښي وي دلمر وړانګي رابکته
دکوم بد و به خڅرنګ وکړي انکارته

د عمل پرچه په لاس کي درله را شي
که ولي وی که بد اوکه فنکارته

زه شپیسګار رخوکنا کار یم لویه خدایه
عفوه وکړي په خاطر د پاک رودارته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاریخ

نوم مې په تاریخ کې د افغان او مسلمان دی
لا اله الا الله د مومن ایمان دی

شپږ زرن تاریخ مې په نړۍ کې لوی مقام لري
څلور کنجه دنیا ورته په مینه احترام لري
هسې ځلیږي لکه لمر چې په اسمان دی
لا اله الا الله د مومن ایمان دی

زه تربیه شوی په زانګو کې د غیرت یمه
زه خو افغان یم چې لایق د هر صفت یمه
میدان د سربازۍ کې مونږ ورکړی امتحان دی
لا اله الا الله د مومن ایمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته مور قبضې د «پانی‌پت» او دغز اکېړي
د اللو - للو په ځای یې ماته سبنې صفاکړي
توپ. که بتو پک دی ننګ نا موس د مسلمانی
لا اِله الا الله دا د مومن ایمان دی

پاکه عقیده ده شمېګار او کامه وال سره
دا خو نه ار نوده دغريب سنګر سرکوال سره
شپه او ورځ مې سوال دا دی له پاک سبحان دی
لا اِلٰهٔ الا الله دا د مومن ایمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اِنتظارُ

ستړی انتظار شو په کتو کتو
زړه زما پر هار شو په کتو کتو

راغله بیا ته لا زړه په دی لاره کې
گل وه ما ته خار شو په کتو کتو
زړه زما پر هار شو په کتو کتو

مسته وه دلداره دلبر با زما
ورک د زړه قرار شو په کتو کتو
زړه زما پر هار شو په کتو کتو

پاتې مې په زړه کې ارمانونه دی
ارمان خال و رخسار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

وار به دې خدای تېر که د حسین او ربه
کم نظر ستمگار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطن وطن به وایم

وطن وطن به وایم

زه چې پیدا شوی یم په کوم ګلوګلشن کې
وطن ـ وطن به وایم سلګو د څنکدن کې

وطن خو زما کور دی هم مې کور هم یې ایمان ګڼم
ځان د خپل وطن بولم وطن هم د خپل ځان ګڼم
خاپوړې مې دي کړې د خپل نیکه مسکن کې
وطن ـ وطن به وایم سلګو د ځنکدن کې

وطن ازاد ومه شکر زه هسې ځوانان لرم
عزم چې فولاد د لري هغه آتڼأسنګان لرم
راولي سپرلی به زمونږ په چمن کې
وطن وطن به وایم سلګو د ځنکدن کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل کاله ژوندون نه ثانیه دا نا دی بنه ده
سل ځله بهتره ځنکدن زنبي تري سلګي بنه ده
وګوره شاعره کم وزیات مي په سخن کي
وطن وطن به وایم سلګو د ځنکدن کي

خدا یه ملګری مسلمانو مجاهد وشي
سربي په تلي کي ته شاهد د شوا هد وشي
وګوري ستمګار د ازا دی هغه ات کي
وطن وطن به وایم سلګو د ځنکدن کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه

زړه مې سينه کې په لړزان سبکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سبکاري

بلبلان زيب کا په ګلشن د ګلو
بې د بلبلو ګلشن وران سبکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سبکاري

چې عاشقان شي معشوقو نه جدا
ژوندون د دوارو په خفګان سبکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سبکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

وصال ارزانه دی د سر په بدل
دغه دستور راته ارزان ښکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان ښکاري

که مري خو مړشه انا دي په نامه
مرګ د جهاد ډېر قدردان ښکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان ښکاري

مرګ څو بهتر د غلامۍ ځني دی
شرمګاره سپک پکې انسان ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهیده!

وینه دې زیب کا لکه لعل د بدخشان شهیده!
دخپل وطن دازادۍ افغانستان شهیده

ستا شهادت دخپل هېواد د ازادۍ په خاطر
دکونډو رنډو یتیمانو خپلواکۍ په خاطر
شه په نصیب دې سبه جنت حورې غلمان شهیده!
دخپل وطن دازادۍ افغانستان شهیده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

که په ظاهره شوی شهید نوم ژوندی پاتی شو
مخ دې تاریخ ته لکه ګل یو سبانی پاتی شو
د هر چا سر کې لکه تاج یې د افغان شهید!
د خپل وطن د ازادۍ افغانستان شهید!

بدل به وا خلي یو په لس مجاهدان د اسلام
ځانونه سوځي په جهان کې پتنګان د اسلام
سرونه ټول به کړو په دې لار کې قربان شهیده
د خپل وطن د ازادۍ افغانستان شهیده!

وانی ستمګار کامه وال چې ږیره سپینه لرم
په خدای قسم دی زما جهاد ته مینه لرم
ورکړې خدای خو مره عزت دې پخپل شان شهید!
د خپل وطن د ازادۍ افغانستان شهید!

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر خدایه

شکر - شکر چي پیدا دي مسلمان کړم
بیا په دین د محمّد اخر زمان کړم

په مذهب دی د «نعمان» کړم افتخار دی
ډېر ممنون یم چي لایق دي د احسان کړم

چي هر دم مي کلمه په خوله جاري وي
فراموش به کله دا په دي جهان کړم

هسي رنګ احسان دی کړی یم خوشاله
په دی عمر دی خالقه نه شادان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نه سیک، او نه هندو او نه بلڅه یم
شکر خدایه مسلمان چې دی عیان کړم

چې پیدا دی مسلمان کړم رضا مند یم
اُمتي دې د هغه ښکلی جانان کړم

په قدم د خپل پیشوا مې رهبری کړې
په دې لاره دې خوشاله هم خندان کړم

د وکیل ستمګار ارزو د دوارو کوښو
چې حاصله کامیابي په امتحان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيرغ

سنه محبت مينه پيدا مي د وطن سره كه
حسد كينه مي د مذهب هخه د ښمن سره كه

سر خوښي چار د خيل قام ځني شه
شاعري جوړ مي كلام ځني شه
د هر د ښمن ګكري خاوري د د هر سره كه
حسد كينه مي د مذهب هخه د ښمن سره كه

پښتون افغانان كړي لكه ورور پښتانه
سنه غورځيد لى د ګلو تو پښتانه
نسه مجهري په جهان كي د هر فن سره كه
حسد كينه مي د مذهب هخه د ښمن سره كه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو اتفاق کې د جهان مسلمانان غواړم
بې رغ او چنه په نړۍ کې د انځګان غواړم

عمل ملګری مې خاونده د دهن سره کـــه
حسد کینه مې د مـــذهب هغـــه د ښمن سره کـــه

یمه شیګار بیا کامه وال په رښتیا
قبول مې ربه کړې دا سوال په رښتیا

د ازادۍ نفس ملګری ځنګدن سـره کـه
حسد کینـه مې د مـــذهب هغه د ښمن سره کـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرلی

دامنم چې دي دحُسن باغ سسوړی
هر شاعر دي په ستا بلوکي مجبوړی

سبه سپرلی دی ستادحُسن باغ وبڼ کې
یولحظه دي جدايي ماته تنور دی

چې ستاسترګی مي په ستر ګوکښي راشي
هغه ورځ مي ژوند پښاني د منصوړ دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دیدن زما د ژوند یو وسیله ده
خکه زړه مې ستا لیدو باندې مسرور دی

د دنیا فانی حیات به وا ړه تېر شی
محبت په صداقت باندې ضرور دی

وکړئ مینه محبت د خدای رضا ده
چې راضی پرې پاک غني قدیر شکور دی

پاکه مینه کې پخپله مددگیر شی
چې قادر او توانا او هم غفور دی

ای سیمګاره چې د بل صداقت غواړې
دغه شعر خو تاله هم خپله پېغور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دارمانونو
دُنیا

زما د مینې قدر دا نه په خندا راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

دا تصور دی او که خوب او که د خیال دنیا ده
په نن اکبت د ګلو لخته چې په ما راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

چې انتظار به مې کولو په ګلو ګلو ـ نو
شپې شولې تېرې دغمونو چې سبا راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

که شوګیر ونه وه ډېر واړه شو تېر په تېره
د خوشالۍ ورځې دي چې په وفا راغله
د ارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

زلفې بالښت جوړې کړه ستمګاره سر پرې کېږده
ستا د عمر ونو ارمان چې دې په خوا راغله
د ارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

داستان

هغه روح ته مې هزار بارې سلام دی
چې قربان د خپل وطن په ننګ او نام دی

چې همت یې خپل سپر کړی وی دښمن ته
هغه وینې هر ځای ته احترام دی

چې مطلب یې د مذهب وطن دفاع وی
هغه ګل د نوبهار ته مې سلام دی

چې خپل ځان د خپل وطن نه صدقه کړی
دغه قام خو په نړۍ کښې بس یو قام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په یا دړا شی د ښمن ته پخپله کټ کې
هغه دم لویډ لی بویه مات بې کام دی

ننګ و نام، غیرت ـ همت دافغان برخه
بعضې خلکو لګولی پرې لیلام دی

وطن کړ د ظالمانو په حلقه کې
مرحمت په مجاهدو ستا انعام دی

لښ د ستلو مقابل کې چې جنګېږی
شفقت دې په اسلام باندی ملام دی

نوم اشارېږي په نړی کی هسې ورک کړي
کمونست په دې جهان خومره بدنام دی

خدایه بو فتحه مسلمان افغان ته ورکړې
مقابل کې د جهان ننګ حرام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ د فتحې مجاهد وته ښکاره کړې
لاس نیولی مې خالقه صبح وشام دی

زهر ستا یې دعسلو په پیالو کې
چې ښیادې په دروا غو کې تمام دی

یوه ښه د اسلام هم پکې نه شته
سراسر کارې سراب ورکې اتجام دی

ته معاون شې لویه خدایه په جهاد کې
توکل د افغانانو ستا په نام دی

په خاطر دې د همه وارو دوستانو
چې سرحد یې محمد علیه السلام دی

ازادی او کامیابی کړه نصیب برخه
په سر تورې مې را وړی دا پیغام دی
زه شپیشتار یم کامه وال شعرونه وایم
پیر زما حضرت غوث هغه گلستام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه پروا کـه !

که لـه سترګـو مې خـوناب ځي څه پروا که
که د څنګه مې جُناب ځي څه پروا که

ما ته خپلو سترګو غم کړلی زړه کې
کـه د سترګــو مې سيلاب ځي څه پروا که

هغه مخ چې د ګلاب ځني ښايسته دی
که مې اوښکي پېچ و تاب ځي څه پروا که

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک ژوندکي سوکالی او ارام غواړي
که د او سبکي مي سیلاب ځي څه پروا که

د حسینو جبینو کار جور و ستم دی
معشوقي که په عتاب ځي څه پروا که

که خندا که خوشالي حسن او نا ز دی
که په برخه د جناب ځي څه پروا که

ای سیمسګاره! سر دیار د سره ځار که
هر نفس لکه حباب ځي څه پروا که

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوطن مینه

زه د عشق قانون کې د مجنون په شان وتلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

زه د خوب خندا او د هوس څخه پرا واګیر نه یم
زه د چا د زلفو په دامونو کې اسیر نه یم
مینې د وطن کې یو مقام ته رسېدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ته ضرورت د دارو ګانو د درمل نشته
دارا ته ثابته ده چې بې نېټې اجل نشته
غم مې د وطن دی په دې په دې غم کې مبتلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

ما ته ناصحان هسې بېکاره انسانان ښکاري
هر طرف ته سترګو کې وطن را ته جانان ښکاري
زه د ظالمانو سرو روسانو کې بند لی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

یا به زه ستمګار په دې نظر باندې کامیاب شم
یا به لکه کب په کړاهۍ کې جوړ کباب شم
مینه کې د مینې په مفهوم زه پوهېدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نادانه زړه

زړه په سینه کې په هر دم را ته ژړېږي
د ستر ګو او ښکې مې بهېږي

که مې حالات د ځنکدن وي
ستا په لیدو به خدای ته ځم
یا مې دُنیا ځنې رفتن وي
ستا په لیدو به خدای ته ځم

نادانه زړه که صبروم کله صبرېږي
د ستر ګو او ښکې مې بهېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کل دې ماته یو دوا ده
ما په فالي لید لی فال دی

زما په دې باندې رضا ده
ما په فالي لید لی فال دی

د زړه په درد مې یو الله خپله پوهېږي
د سترګو اوښکې مې بهېږي

زما حیات ستا په حیات کې
طبیب د عشق ماته ویلي

د ژوند سمون به زما مات کې
طبیب د عشق ماته ویلي

شعر د ستمګار لکه فانوس غوندې بلېږي
د سترګو اوښکې مې بهېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اِقرار

چې زړه مې تالـه درکـړو اخـتیار رستا دی
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دی

حُسن د دنیا کې شته دی خو هسې حُسن نه دی
لکـه دلبر او د سپوږمۍ هسې زیـبـا دی
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دی

سترګې نرګس ګلُونه په قدم جوړې چې دي
کتل هغو سترګو ته طاقت د زړه چا دی
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دی

زه نغمه خوان د حُسن یم په نظم و سر یمه
بېرې کښېنول دي ما ته زمانې واړي
خوشحالي ستا نصیب شه غم دي زما دی

چې دې سیمګار نه زړګی په رو چشمانو وي
خون مې د یار د غاړې اقرار زما دی
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیارسی

دزړه کی سرله تیارسی و لاړه یمه
جهاد له ځي هغه محاذ له ځي د ازادی

زما لا لیه څه جهاد کړه
وطن زموږ ځپله ازاد کړه
په خلیل الله ږي باعتماد کړه
واړه دښمن دې خدای برباد کړه

ته په مورچل کی زه ولاړه یه زاری
جهاد له ځي هغه محاذ له ځي د ازادی

مور په دښمن کباندی کړه بوره
ورته ښکاره کړه ځپله توره
مینه دې ماته د منظوره
دښمن ویستو نه که مجبوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته مجاهد شوې زما څوک رې د سیالۍ
جهاد له څې هغه مجاز له څې دا زا دی

زه به راستا یم انتظار
تیوسې به وکړم رشتینګار
په بل څه نه کړم اعتبار
ځان به کړم ستا د غاړې هار

دکا میاني اوازدې راشه په تا دی
جهاد له څي، هغه مجاز له څي دا زادی
د زړګې سره تیار شې ولاړ به یم
جهاد له څې هغه مجاز له څې دا زا دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تجربه شي

که څه تېر شو او تېرېږي تجربه شي
د دُنیا که حال بدلېږي تجربه شي

د سختۍ او تنګ دستۍ وختونه کم وي
نه شو ته قانع کېږې تجربه شي

د چا زړه لکه فولاد د چا ګلاب شي
انسان طرف ته اوړي تجربه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه سپړکړه حوادثو ته چې تېر شي
وخت روان نه ایساریږي تېر به شي

ستړي په یو الله شه په خودۍ کې
جهان وار پرېږده څرخیږي تېربه شي

وخت تابع کړه دخپل ځان مذهب مشه
پس دهرشي سباکیږي تېربه شي

مشکلاتو ته صرف یو عزم په کار دی
هرمشکل دې اسانیږي تېربه شي

مدوجزر سدو رخ په لوی ګرداب کې
ستمګار بیا هم خوشالیږي تېربه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژبه قلم زما

مینه زمان ړه کې مینه مینه د وطن دې شي
دا ژبه قدم زما عادت په دې سخن دې شي

مینه د سر و زر و مال دولت را څخه هېر کړه
خوله کې مې سبق سبق نوم د چېلګلشن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

خلک که څه غواړي هر څه غواړي دې
زه خو بل څه نه غواړم ازاد زما چمن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مادر ته لا سونه خپل نیولي په دوعا چې دي
ستا د نوراني مخلوق په خوله دعا امن دې هم تې
داڅ به قلم نما عادت په دې سخن دې شي

بله ارزو نشته د سیمستار او کامه وال په زړه
تېر به خزان کړې چې بهار هغه مسکن مې کښي
داڅ به قلم زما عادت په دې سخن دې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوډاګي ته؟!

زه دې پېژنم د بل په خوم کې رنګه
په ظاهره که هر څه باطن پلنګه

وهه، وژنه، لوټ، تالان جوړ کړه تياره ده
يوه ورځ به شي را خلاص د لوی ګړنګه

لکه مخ به کوتې مړوړې وخت به تېروي
بيا پخپله وايه وايه چې وه څنګه؟

لکه اوس چې دې په نورو تنګه کړې
دا دنيا به هم په تا شي يوه ورځ تنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څوک بل د ولس زوی مري نو څه پروا که
خبر دی تا ته که نن جمع لویه پنګه

مستا سو نوک قدري سور شه چې وبال دی
که نور څوک هزاران تېرشو له خدنګه

وخت تېرېږي اعتبار چا لره نشته
تاریخ ګوره د چنګېز نه تر فرنګه

د افغان اولس به یو ورځ یوا ز شي
ته به پاتې شې خوله واز اسمان ته چینګه

د ابهیر د پرګنو او اولسونو
شه ترفیان دارادي له یوه درنګه

د ستمګار مینه مجاز نه حقیقت
بیا نورا شه سوزن یدنۍ زده کړه ینګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا الله

توفیق راکړې په خدمت د بندګانو
پخپل دین کښې محبت د پښتنګانو

هغه مینه ته مې زړه کې مقام ورکړې
لکه وې چې د نبوراو د ګلانو

د مجاز او مادي مینې مې سوزان کړه
ما شمار کړې په خپل نیکو بندګانو

دغه زړه مې د دنیا له عشقه مور کړې
چې لا ړ نه شم په قطار کې د سګانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څه کرم او څه وایم بتول به ستاوي
د مالک په مخکې څه حال د بندیانو

هسې بخت مې په سر کښناوه رحمانه
چې قانع وي قناعت کې د شاهانو

دریا او تظاهر شهرت نه غواړم
په دې خوی خصلت کې خوښ د ملنګانو

د وکیل ستمګار زړه کې ته قرار ورکړې
د هم جنسو شیطانانو ظالمانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه برجونه

چې د مجلس یاران مې واړه تار په تار شول
د زړه رازونه انتظار شول
راز به د زړه څه ته عیان کړم
د مینې حال چا ته بیان کړم
څه محفلونه د یارانو خوار و زار شول
د زړه رازونه انتظار شول

ستا به د ظلم دوران تیر شي
زما به کله دغه هیر شي
جور و ستم دې یو په بل پسې قطار شول
د زړه رازونه انتظار شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د ستمګار لیکل ویل دي
دچا په غوږ کي اورول دي
دزړه برجونه زلزله کي راایسارشول
دزړه رازونه انتظار شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشان دازاری

خوښ مي نړۍ کښي نوم نښان دازادي
سرومال مي دواړه شه قربان دازادي

نه غلامي پېژنم نه ومه غلام کله
نه مي اورېدلي دي دا رنګي کلام کله
ژوند دی په دُنیا کي قدردان دازادي
سرومال مي دواړه شه قربان دازادي

زه يم افغان چي مسلمان يمه
لمر غوندي ښکاره په ټول جهان يمه
تاريخ مي شهادت په امتحان دازادي
سرومال مي دواړه شه قربان دازادي

(c) ketabton.com: The Digital Library

—

وړکړ دې اسارت شې استغنا ر سره
ژوند د انسانوښې د بار سره
جنګیږي په سنګر مجاهدان دا زا دي
سر و مال مې د واړه شه قربان نازا دي

یا قدم په لاس کې یا توره سپه سنګر
دواړه یو جهاد دی وایم په هنر
سیمستاره نام نویس کړه شاعران دازادي
سر و مال مې د واړه شه قربان دازادي

(c) ketabton.com: The Digital Library

داڅه دي؟

چې لا سونه دې زما په وينو سره دي
بې وقوفه راته بيا وايې داڅه دي؟

ته چې مانه محبت غواړې په زوره
داويل دي بېرته واخله چې کابره دي

زه افغان يم محبت د هغه چا کړم
چې جذبات يې د وطن سره خواږه دي

په ظاهر کې ښېښه سنوراکړې اوغږونه
داپه زړه کې لړلي داخواږه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فریب په غوږو غوږو نه غولېږم
حقیقت کې دا د هر څه نه تراخه دي

خط و سیر دې را معلوم چې کوم خوا درومې
چې څه غواړې سبا پرهېږم چې دا څه دي؟

هېڅ منزل ته نه رسېږي چې کوڼ باروي
داویل د پخوانو ښو مړو پاخه دي

چې دعوه د شاعرۍ کولی نه شم
څه غمونه د ستمګار په زړه پراته دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

گل گلاب ته

گل گلابه په رښتیا چې ته حسین یې
په گلانو کښې پاچا ته په یقین یې

مگر ستا مقایسه د خپل دلبر کړم
ما ته ښکاري په دویم نمبر تعین یې

یار بیا مې د زخمي زړه دوا خفه مه شي
ته یوازې د عاشق د زړه تسکین یې

زه خپل یار ته یم مائل وتا ته نه یم
ولې ماسره په دې سخن بدبین یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا منم چې رنګ او بوی دې دواړه سبه دي
مګر ته زما په یار باندې مئین یې

که دې مدحه په قلم جهان ته پیش کړم
زما یاره په زړه کې باندې سنګین یې

ای ستمګاره! که هزار صفت یې وکړې
ته بیا هم دخپل اشنا مخکې ښتوهین یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه منو!

موږ په هیواد کښې نا انسانه سره روسانه منو
حلقه په غوږ وګوښته غلامانه منو

دغه وطن د شنو زمرو د افغانانو وطن
دا په اسیا کښې د سوچه مسلمانانو وطن
غیرله قرانه بل قانون په دې جهان نه منو
حلقه په غوږ وګوښته غلامان نه منو

زه خو افغان یم مسلمان بل شئ کیدلی نشم
په تیټو سترګو نړیوالو ته کتلی نشم
سرسپلنی شه د اغیار وڅه فرمان نه منو
حلقه په غوږ وګوښته غلامان نه منو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجګا هډېنوکښې سرونه نذرانه د وطن
بیا په هرلوري لوستل کېږي ترانه د وطن
پېغلې به وايي په مسرو کې چې بل ځوان نه منو
حلقه په غوږ وکړو نسته غلامان نه منو

سیمسګانو لیکه مسرې په وینو سرې و لیکه!
د اتفاق او اتحاد سبا یسته نارې ولیکه!
د ځان ځانې سیلابه مونږ دې په ځان نه منو
حلقه په غوږ وکړو نسته غلامان نه منو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلګرم نه دی

دګناپېتی مې پروت په سر دغر دی
ما جوړکړی په هیلو ترینه ونه دی

ملامت یم مخ مې تور او خجالت یم
سبه معلوم نه ته ستا امر معتبر دی

ما د نفس شیطان منلي بل ګرم نه دی
سبه پوهېږم څمکه لاندې اسمان بر دی

بې وقوف چې څوک جسوژ په زړبدل کړي
دامتل دین او دنیا ته یو منظر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه ښوښه ځان سره واخله لوی مشکل شته
زموږ مخکې منزلونه لوی سفر دی

بې عمله به دې هیڅ بل پکار نشي
که زما پر دې لیکلو دې باور دی

چې دې یو دیوال وي مخ اوبل دې شانه
نیک عمل در ته بیا هلته جوهر اختر دی

زه سیمستګار که اشاره کړم تا او بل ته
ځانته وایم په احوال مې خدای خبر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند جونګړه

د زړګي سره کړوې مې څـــلـه؟
د سترګو تـوره څـورونې مې څله؟

د جبین خال دې ګـناه کړي یمه
په تار د زلفو زنګوې مې څــلـه؟

بوځلي ما ته مسکا غوندې شـــه
ګرانه په هجر سوځوې مې څلـه؟
د سترګو توره څورونې مې څـلـه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حیا مُهر مې په خوله وهلی
د ژوند جونګړه پرنګوې مې څله؟
د سترګو توره حُوروې مې څله؟

د ستمګار سر و مال قربان درنه شه
بلا دې واخلم کړوې وینا مې څله؟
د سترګو توره حُوروې مې څله؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم قلم

بې وفا مې زړه په تېغ قلم قلم که
چې د ستړګو نه عدت يې زما سنم که

هر قدم چې په ناز ږدي زړه مې ږدي رپيږي
دا رفتار يې د کوم ځای ځنې رقم که

دا دا او ناز خو نشته سبا پېروکې
سپين سهار لې ربه مونږ باندې تورتم که

که د قد قامت صفت شاعري کړم
بيا به وايې مخلوق چې دا يې کم که

هسی حسُن خدای ورکړی مې دلبرته
شاعـران یې صفتونه دم په دم کـه

که کـړم وقفه شاعـري دیار صفت ته
بیا به واړه فشار ونه سبه محکم کـه

چې په وخت کښې دسفر مې حاضرنه شي
دانخمي زړګی به څوك زمَا ملهم که

دوکیل ستمګار دزړه ارامـه راشـه
ستارانګ ته دې خدای پټول کارونه سم که

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمانه

حیا لاړه زمانې نه بې حیا شوه
پلار د ځوی او مور د لور نه په ژړا شوه

ورور د ورور د ورور د وینو ته ناست په انتظار دی
هغه د غه یې په مینځ کښې تمنا شوه

بې مطلبه یار پیدا به کله نه کړې
که دې خوښه فیصله د غه نن ما شوه

جینک او تیټ به درته کیږي که پوهیږې
ترهغې چې بې حاصله مدعا شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوی هغه دی چې ځان ناپوه کړی
که څوک خاندي د هغه برخه ژړا شوه

قد رنګشته د سرو، پیسي خوږي دي
نازل شوي چې په مونږ دغه بلا شوه

چې نه مینه محبت پاتې شو چا کې
کناره مې ځکه خوښه د آشنا شوه

د ستمګار قلم په لاس او بنګي کړیوا کې
بې د ځای نه شو بې ځای رضا د ستا شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځاریدل سنه دي

مینه محبت کښې د اشنا نه ځاریدل سنه دي
دا رته د منصور په نښ اکت باندې ختل سنه دي

پاکه عقیده او یو اخلاص د ځان ملګری که
نیت د ابراهیم حلالیدل د اسماعیل سنه دي
دا رته د منصور په نښ اکت باندې ختل سنه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـر ونهي د واړه په چپل ځان باندی تطبيق کړه
اک واړه اسمونه يا د ول د پاک جليل سبه دي
ار ته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

ه عيش عشرت
نا په د غه کار د هر کار نه کېږ بېدل سنه دي
ار ته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

ځله ای ستمګاره ! څه نو سبه کېږه د بازار ځني
نه کېږه و نه در ته دلته ژړېدل سبه دي
ار ته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غونچه د ګلو

ځان به جوړ کړې په ائینې کښې په چکر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

سترګې چې تورې په کجل که
رفتار د زړه کړې په مزل که
عاشقو سره په تور اور بل که

دنیا پیر شوه په شکل تېزه په هنر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

نازکه ده السري بيان
ورته ولاړ يم په انتظار .
په کوم طرف لري اختيار

په ادب دې په نزاکت په کړو وړو راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

هار يې په غاړه د سرو زرو
سترګې يې په شان د جام دي ګرده
حال مې د مړو څخه بتر وي
پنځه بجې وې چې په وخت د ماذيګر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

ښايسته ولاړه په احترام دی
محبوبې تا ته مې سلام دی
منظور نه ما که يو کلام دی
د سپينې خولې خبرې خوږې نه مې بس راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

خيال

چې قلم واخلمه حيران غوندې شم
مينه د يار کې سرګردان غوندې شم

د يار په ياد کې خاموشي کړم اختيار
لاهو د هجر په طوفان غوندې شم
مينه د يار کې سرګردان غوندې شم

سوچ او سودا کړمه جنون ته قريب
د عشق دنيا کې څه پرېشان غوندې شم
مينه د يار کې سرګردان غوندې شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبت وکړلي نادو دي په مـا
هرلحظه کېنې په خفگان غونډې شم
مینه دیار کېنې سرگردان غونډې شم

سپېسگار دي ځار د دوه چشمانو نه شه
لکه د سپند درنه بیریان غونډې شم
مینه د یار کېنې سرگردان غونډې شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دستر گو جنگ

یار ته کاته مې په لېمو غونډې کړي
دستر گو جنګ څه په مزه غونډې کړي

ما ته په مینه چې یو ځل وګوري
زاړه راز و نه څه تازه غونډې کړي
دستر گو جنګ څه په مزه غونډې کړي

په یو جلوه کښې یې بې ځانه شمه
دا بې هوشي جوړه غمزه غونډې کړي
دستر گو جنګ څه په مزه غونډې کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو په مینه کې صادق وګڼه
د زني خال دې څه قبضه غونډې کړې
د سترګو جنګ څه په مزه غونډې کړې

رنګ د سیمستان لکه د زعفران غونډې شو
په یو وصال به یې تاڼه غونډې کړې
د سترګو جنګ څه په مزه غونډې کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستان وطنه!

زما ځیگر زما ښکور زما ایمان وطنه!
د ستر گو تور د زړگي سرا افغانستان وطنه!

ستا د ری لوړو لوړو غرونه قربان
ستا د گل رنگه سر د رونه قربان
ما ته بې حده لې تهٔ گران ټکه د ځان وطنه!
د سترگو تور د زړگي سرا افغانستان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دان ادی قدر فقط ستا افغانان پېژني
نوم او نښان دې په نړۍ کښې ټول جهان پېژني
لکه ګلشن د سرو ګلونو ګلستان وطنه!
د سترګو تور د زړګي سر افغانستان وطنه!

د غدارانو وار تېرېږي ازادي به راشي
کاسه د ظلم چپه کېږي خپلواکي به راشي
قربان مې شعر، قلم، کاغذ شه قدردان وطنه!
د سترګو تور د زړګي سر افغانستان وطنه!

دا به ستمګار او کامه وال وایي ستل
په زړه خفه او که خوشال وایي ستل
چې ستا سې خاورې مې رانجه کړې د چشمان وطنه!
د سترګو تور د زړګي سر افغانستان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

لویه خدایه! په احسان انسانیت را
چې قابل دې د رضا وې هغه نیت را

ما د لارې د ابلیس نه په امان کړې
مناسب ستا عبادت لره فرصت را

شل د پاسه په څلورو ساعتو کې
هر لحظه کې ښه طاقت د عبادت را

ښه په ښو او بد په بدو مې ته پوی کړه
په دې دهر د فانی کښې دا طاقت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حرص بدې بلا نه امان غواړم
بس په قوت لا یموت قناعت را

په تول یو خروار سره زر مې پکار نه دي
په خپل فضل او کرم دې شرافت را

په نیمګړي سوال مې خوله میشه وانه کړې
ای مالکه د کونینو سعادت را

چې چار طرف دېوال وي نور څه نه وي
ماسیمګار ته پکې هلته سهولت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه!

زما د مينې قدر داني راشه!
غونچې د ګلو مهرباني راشه!

ستا په ياد ون کې لېونۍ غونډۍ شوم
د ښانه ژوندانه زياتې په ما ګرانۍ راشه!
غونچې د ګلو مهرباني راشه!

د خيال په تال کې تصور غبرگ وم
ناز و ادا کې قهر مانې راشه!
غونچې د ګلو مهرباني راشه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستپې د غمونو دي سبا نه راځي
د تورو شپو ماه تابانې راشه!
غوټې د ګلو قدر دانې راشه!

داغلی زړه که دستمګار وګوري
لبې په خوا ګلې خندانې راشه!
غوټې د ګلو قدردانې راشه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زغم

یو غم نه دی چې زغم کړم په سینه کې
رنګ مې تور شو ورته ګورم په اېینه کې

مسافر یم مهاجر پردی وطن دی
څوک دچا به شي ملګری په تنګسه کې

چې به مونږه پرې ګورګورې سندرې ولې
هغه خوی شو په ګړی سا نسیه کې

چې تحلیل او استدلال ته یې حیران وم
موقع ګورم دخروار په نمونه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما به هلته کې عدن بلو له ورایه
اعتراف په څپل افراط کړم دقیقه کې

څپل لیکلي او ویلي ټبم ته اخلم
که د دار رسۍ ته څم دغه لحظه کې

ما وی دامې دبابا پښتون اولاد دی
سمندر ګورم یوه دانه چینه کې

که څه اورم یا یې ګورمه ستمګار یم
دنړۍ په بازار ګرځیږو عصمنه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طبیبه!

هره ګړۍ د ژوندون ماته یو خطر غوندې دی
زما په زړه د غمّازانو څه اثر غوندې دی

طبیبه! ماته د علاج په اُمید راځې نه شي
زما مرض د محبت هسې اَبتر غوندې دی

مرض د مینې ته لقمان د زمانې شي حیران
تش یو کتل د دوه چشمانو د کوثر غوندې دی

چې په محفل کښې ورته نه ګورم د سر په سترګو
چوکاټ د عشق کښې دغه کار د یو هنر غوندې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې په سترګو کې شي وڼکې محبت ژبړوي
عجيبه باب دى چې رنګينه سراسر غونډې دى
زما پر زړه د غمازانو څه اثر غونډ کېږ دى

که زه ستمګار یم انتظار مې ستا د دوه سترګو دى
راوړه دیدن په څمڼګدن چې حال بتر غونډې دى
زما په زړه د غمازانو څه اثر غونډې دى
هر ګړۍ د ژوندون ماته یو خطر غونډې دى

(c) ketabton.com: The Digital Library

برخه

کاش چې اوږد کړمه ګل ته ښکاره شي
ګل شي پاتې خاص اغيزې برخه زما شي

چې مې طمع د وفا د خپل صنم کړم
دا جملې راته همه وارده جفا شي

که د ترکو طاڅفې نه وفا غواړې
سر په خاوړې به دې هسې تمنا شي

امېد ونه دې خيالونو کې هيجان کړي
بې مقصده به دې څوک وايه اشنا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم شاهان او سرکشان لاړه ارمان کې
فکر مه کړه که پوره دې مدعاشي

چې فاني دغه جهان دی سبه پوهېږم
بیا به څه اُمید ددې نه دوفاشي

چې مرگ موږ له دی پیدا او موږ مرگ له
څه نادان یم چې په دې خوله مې خنداشي

زه ستمگار دې صرف رضا غواړم رحمانه!
که قبول له مې په درگې ستا دُعاشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جونګړه

عمارت مې د ژوندون په لمړ پړ ونکارې
دا جونګړه مې د خيال په رنګيږ و ښکارې

عمر تېر شو مګر پوی نه په حساب نه شوم
د فانۍ دُنيا د کاره اِجتناب نه شوم
خزان راغی دا بهار په تېرېدو ښکارې
دا جونګړه مې د خيال په رنګيږ و ښکارې

نه تائب شومه د بدو توبه ګار نه شوم
ذدې دهر د لانجو ځنې وتن ګار نه شوم
حرکت مې د بې وسو په سکيند و ښکارې
دا جونګړه مې د خيال په رنګيږ و ښکارې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه به وايم سهوه شوی ملامت يمه زه
لويه خدايه! تاته ډېر زيات خجالت يمه زه
عمر تېر شو د ستم ستار ستا په ختو سبکاري
دا جونګړه مې د خيال په رنګيدو سبکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه به شي؟

سیمستار که ستا د باغ مالیار شي څنګه به شي ؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي، څنګه به شي ؟

چې خوله په خوله غاړه په غاړه شو زما محبوبې
چې زخمي زړه مې په قرار شي څنګه به شي ؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي ؟

د بر و وعدو د ې لېوني کړ مه سنور
صرف نظر که انتظار شي څنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نازو ادا او کرشمو نه دې ځار
باقي حيات که مې بهار شي ، ښه به شي ؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي ، ښه به شي ؟

ژوندون زما کړو رقيبانو خراب
په يو وصال که دې ګلزار شي ښه به شي ؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي ښه به شي ؟

سيمستاره يار ته سوال زاري که و کړاندي
يار په رښتيا که زما يار شي ښه به شي ؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي ښه به شي ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیري ګریوان

یا خیري ګریوان وي لیونیانو سره وي
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وي

دې دغم دُنیا کې څه قرار نشته
غم د پاسه غم بل انتظار نشته
هسې رنګ دُ نیا نه چې مرغانو سره وي
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وي

نه په ځوی او ورور باندی باور لرم
نه خو سره سپین او نیا زهور لرم
سر نه ددې ځمکې دماهیانو سره وي
یا په یو ځنګل کې لیونیانو سره وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه د چا په مدحه او په هجوه کې څه کار لرم
نه، یو توکل په خپل خالق غني غفار لرم
یا لوی شوی سوی ماشو ماتو سره وي
یا به یو ځنګل کښې ملنګانو سره وي

داد سیمستار برخه مقرره دازل نه شوه
مینه په تول به مینه ماته جمع داوریل نه شوه
شپه او ورځ مې یو ځای پتنګانو سره وي
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغم غشي

زما ژوندون دیار ژوندپو ری ترلی دی
دا زړګی مي دګـو ګل ځنې وتـلی دی

خلکو ماته ملامته په هېڅ شان مـه کوی
کم و زیات را ته په مینه دجانا ن مه کوئ
ټول بدن مي د اشنا مینې سېزلی دی
دازړګی مي دګـو ګل ځنې وتلی دی

نصحت ماته په عشق کی یو بلا ښکاری
څه به و ایم ځنل حیات را نه ګیا ښکاري
مادزړه په سر دغم غشی خوړلی دی
دازړګی مي دګو ګل ځنې وتـلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

که یوه لحظه په مینه کې دیار ځنې جدا شمه
هغه دم به له دُنیا ځنې فنا شمه
داګوهر مې په ځپل او سکو کې موندلی دی
دا زړګی مې دګوګل ځنې وتلی دی

د ستمګر کامه وال ژوند ته یو نظر وکړئ
غمازانو خدای د پاره لږ خطر وکړئ
په دی لار کې مې د ځانه لاس وینځلی دی
دا زړګی مې دګوګل ځنې وتلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګی

ژاړي زړګی ژاړي په هیڅ شانې نه صبرېږي
اوښکې که شي وینې په څه شانې نه سرېږي

لیدلې وه د وه سترګو زړه خوشاله پرې دوار شو
بارانت د اوښکو جوړ شو ولې خپله نه رندېږي
اوښکې که شي وینې په څه شانې نه سرېږي

که زر تسله ورکړې خپل زړګي ته عبث خیال دی
د وه زړ ونه چې یو شي به بل شي کله غولېږي
اوښکې که شي وینې په څه شانې نه سرېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار د عقل نه دی عاقلان پکې راګیر شي
د مینې په جهات کې سنور شیان کله خرڅېږي
او سنګې که شي وینې په څه شانې نه سرېږي

کچکول مې دی په غاړه، تیمګار په ګدا سیمه
سترګې مې په سترګو کې د سترګو نه شرمېږي
او سنګې که شي وینې په څه شانې نه سرېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بابا کور

زما په زړه کې ډېر خيالونه شته دی
ازاد وطن مې اُميدونه شته دی

ماته چې را نشي د روح د اخستو په خاطر
ژوندبل ژوند مې ارمانونه شته دی
ازاد وطن مې اُميدونه شته دی

مال مې د سر نه شه قربان سر مې حيا ځني شه
د پښتو په عنعنه کې دادونه شته دی
ازاد وطن مې اُميدونه شته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا ازادي یا شهادت دی عقیدې د آفغان
تاریخ شاهد په کتابونو سندونو نه شته دی
ازاد وطن مې امُید وته شته دی

پېغلې ځوانان په یوسنګر کې ځي جهاد له دروې
دېر غونې، او ده ملالې رواجونه شته دی
ازاد وطن مې اُمید و نه شته دی

ستمګاره! تېر به آفغانان د خپل سروځنې شي
کور د بابا کې شته زمریان او غیرتونه شته دی
ازاد وطن مې امُید نه شته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اُمیدونه

څه چې اشنا وایي پتول ګلو سنه شي
بېرته اُمید وار مې امُید ونه شي

پېيوه موسکا خندا مې زړه خوشاله کړې
تېره شېبه نه وي بیا غمو سنه شي
بېرته اُمید وار مې اُمید ونه شي

پتوله سونا راغله سودا یې به شم
ژوند مې په ژوندون کې پتول سوچ شي
بېرته اُمید وار مې اُمید و نه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله خان نه مجنون کله فرهاد جوړ کړم
مخکې مې جنون او هغه غم و نه شي
بېرته امید وار مې امید و نه شي

ژوند ستو د سپېڅار د هوسی او مېږتون قصه
ورک مې په چشمانو کې خوب و نه شي
بېرته امید وار مې امید و نه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانانه!

چې درکړې خدای ځواني او روغ صورت دی
د وطن په تا فرض شوی داخدمت دی

امانت درته نیکو نو دی سپارلی
په نامه چې دوطن هغه جنت دی

ته چې خوب په خپل بستر کوې بې غمه
ولې یاد نه دې وتلی وصیت دی

خوب خندا په ځان حرام کړه که ته ځوان یې
په ګلشن دې دزاغانو حکومت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړې تلې په پرستن کې روح دې لاړ شي
په جهاد کې څه مقام د شهادت دی

چې دې سر د خپل وطن نه صدقه کړو
منظور شوی دې الله ته صداقت دی

په مزار به دې مېلې وي ای شهیده!
تازه کړی تا په خون اسلامیت دی

که دې غوږ په دې خبر وو نه خلاصېږي
دومره وایم چې ژوند نه دی خجالت دی

د سیمسار کامه وال سوال په ځوانانو
سبا ورځ د هر سړي خپل دیانت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیسو دوران

هر څه شو پاتې اوس دوران شو د پیسو
لوی واړه ټول سرګردان شو د پیسو

پیسې کېنه، پیسې پاڅه بل څه نشته
ټول یې څومره قدردان شو د پیسو

ورور د ورور په پلار د ځوی ځنې جدا که
قبله د نوي سوران شو د پیسو

نه پوهېږمه د نسب شته نه د علم
جهان واړه یو کاروان شو د پیسو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو قدم به خدای د پاره څوک و اخلي
زمانه کې ټول یاران شو د پیسو

که خپلوي رشته داري ده هم غرض[۴] دی
خپلوي نکشته ټول خپلوان شو د پیسو

چې «الف» او بې به هم لوستلی نه شي
ورته ګوره جوړ لقمان[۲] شو د پیسو

په ستمګار[۲] چې اعتراض کولی نه شي
دا بیان یې یو داستان شو د پیسو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون

ژوند د معنا په لحاظ یوځه خوږ نه دي
هغکو ټکالو سره یوځه خندل نه دي

ژوند خو لویدو جګېدو ته وایي
بل ته په طمعه کینا ستل نه دي

کوشش زحمت تکلیف په ځان تېرول
بل ته د سوال په اُمید خوله لاس نیول نه دي

ژوند نه هوس او نه شراب او نه کباب ته وایي
ژوند لوټول، ځان مړول د بل وژل نه دي

ژوند خو آزاد یو لحظه د ټول جهان قیمت دی
انسان غلام پېړی په غاړه کش کېدل نه دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند اتحاد او اتفاق ته وايي نه په ځانګړي صورت
په ځانځانۍ کښې د ژوندون خوشحالېدل نه دي

اسلاميت دی ژوندون، افغانيت دی ژوندون
پردی فرهنګ کښې د خپل ځانه ورکېدل نه دي

ژوند د حيا او د عزت او ديوپت نوم دی
لکه ماشوم په قطره نان خوشحالېدل نه دي

د ژوند هر دم او هر قدم ځانته حساب وکړه
تش د هوا په يو نيلي کښې سورېدل نه دي

د ژوند يادګار دي په قلم او په عقل پرېږده
سيمګان ! عمر د ژوندون پوره کول نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اشناګوتۍ

څه عجب ملهم دی زخمی زړه ته د اشناګوتۍ
مالګه پکار دی صراف یوازې د لیلا ګوتۍ

زړه د حال په ژبه د اشنا اظهار کوي
دم قدم لحظه کښې د صنم خیال انتظار کوي
را به شي دلدار نو مار ته به کړي حناګوتۍ
- تکرار -

حُسن د حسینو په نقاب څه پټېدی نه شي
زړه د عاشقانو په دی کار څه صبرېدی نه شي
خال د ابرو پر بده ماله ستاګوتۍ د واګوتۍ
(تکرار)

هر اندام دی دی ګُل لکه غوټۍ چې د ګلانو وي
شمع چې بلېږي څنګه حال د پتنګانو وي
سوزي به په اور کښې ګرانه یاره دا زما ګوتۍ
(تکرار)

شعر دی که جنون دی د سیمګار او کامه وال په خپله
اه، دی که فرهاد دی زما سګه سرا یوال په خوله
اخلم قلم اخلم چې اشنا شي په اشناګوتۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیدن

په وجود کښې مې اش د عشق وشاق دی
یو دیدن ته د اشنا مې زړه مشتاق دی

هغه زلفې مې په لاس کښې یو ځل راشه
چې له فیضه یې معطر واړه آفاق دی

چې نه توپ نه یې جهان نه یې لښکر شته
د حسینو خلکو څومره طمطراق دی

چې په عقد د عشق شاوې په نکاح که
ننګ و نام نه یې په هغه دم طلاق دی

د ښایسته و طائفې ته عزت سبو یه
د عشقو زړو ندونا هسې په ملاق دی
د حسینو سترګو څوک دې نوکر نه دی
چې یې مخ لکه پېروی یا قیماق دی
دا کیدی شي چې سیمګار دی لا یق نه وي
خوبانې دې ماته هسې حفت و تاق دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښو غشي

د ښو غشي برابر مې په تمه و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد. د زړه په سر
زړه مې سوری ستا جدایي کړو
ټوټې ټوټې ستا اشنایي کړو
بې صبره مست ګوی مې نظر دستا په در و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد - د زړه په سر
زخم ناسور دی نه جوړېږي
وینې د زړه مې څڅېږي
ساده زړګی مې د اشنا په یو نظر و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد، د زړه په سر
کچکول پخاړه د اشنا یم
خیرات د حُسن تمنا یم
بخت مې په سر شوې نظر مې برابر و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد د زړه په سر
نه کامه وال سپین ګار شعرونه لیکم
قانون د عشق کتابونه لیکم
غزل د مینې که جادو او یا منتر و لګېد

(c) ketabton.com: The Digital Library

توبه

زما توبه زه توبه د بدگفتاره توبه
د بې وقوفه هغه دوست هغه نگاره توبه

چې به دوستي يارې کوي د يو مطلب د پاره
هسې تګمار د بنګالې تګو و تګماره توبه

لاس په لستوڼي کښې ساتي لاس به هيڅ نه ورکوي
دغه تور مار دی دلستوڼي دغه ماره توبه

په چاول کښې بينه ماهره زه دې سره پيش نشم
د کاغذ ګله ستا دی ډول، سينګار نه توبه

په زړه يو ه په خوله دي بله او بدلي شمه
هسې شيطان، هسې ابليس هسې مکاره توبه

سيمسګار دی کړي دی تشخيص شاعرانه تشخص دي
د مداري د رنګارنګ هغه ګفتار نه توبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سترګو ګاټي

د سترګو ګاټي مې خوږ بڼې شوګیرونو سره
جانانه بیا، بیا، بیا د ډېر غمونو سره
ورځ په سودا شپه انتظار شي
کټ او بستر راته جوړ خار شي
زړه مې عادت جوړ سمندر شو د موجونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د ډېر غمونو سره
ناز او ادا دې کړم سرسام اشنا
تاته ولاړ یمه نه لاس په نلم اشنا
لیونی کېږم نن سبا دغه سوچونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د ډېر غمونو سره
وعدې دې ټولې خامې باتې شوې
ورځې جوړې، جوړې افسانې شوې
پړی په غاړه به سیمتار شي د غزنونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د ډېر غمونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

امتحان د زمانې

ناکردو کړمه پرېشان د زمانې
زړه چاودلی یم حیران د زمانې

په سوچونو په چرتونو قیس ته ورته
ګدا ګر شولو شاهان د زمانې

اقتدار شو د نا اهلو په منګولو
هر اشراف شو په سوران د زمانې

څوک په اوښکو وینو ژاړي ورته ګوري
پاتې شوي يې کاروان د زمانې

د دنیا په دې بخرنجه لوی ګرزداب کې
حق حیران شي انسانان د زمانې

عمر کم وي د انسان خواهشات ډېر وي
هر بیان کېږي ارمان د زمانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ژوندون وی روغ او جوړ وی خوشحالېږي
ورنه هېر تور ګورستان د نړمانې

زړه نه بېنبلي ورخطا حیران ستمګار دی
کشمکش دی بنکښي ده امتحان د زمانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مه کوه!

گرانه باور په دې ش وندون مه کوه!
خلاف د حکم د قانون مه کوه!

چې ستر گې پټې د اجل په خوب شي
بیا د افسوس ارمان لټون مه کوه!

هغه سردار، هغه نامدار چې ملا بهر و
د دنیا مینه په لمسون مه کوه!

شاهان ترې لاړه په هوا چې به تله
اوس عادتونه د قارون مه کوه!

لکه په خوب کښې چې څوک خوب وګوري
قیص د ژوند ته ځیګر خون مه کوه!

د چامانې چې د نګې د نګې ګور ی
بې د قسمته خپل تاعون مه کوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په قناعت کښې دې ژوندون تېر و ،
د بل په برخه حال نـ بـو ن مه کوه!

سمـګـاره ! تېره شو تېر بري د دُنيـا
رنګه فِلم دی جنـو ن مه کـوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل افسوسه!

ای زما پښتنو ورونو عزیزانو
ای زما د سترګو تورو په ما ګرانو

دا مو نه تر کوم حده چې پښتون دی
په ډګر کښې د سیاست چې څه ژوندون دی

دښمنان دی یو په بل مو جنګوی
مطلبونه هر یو خپل پوره کوی

یو د بل پسې اهم یو دا مو کار دی
تا ویلي ما ویلي دا ورونګار دی

سکه څوی وی د کاکا وایو تربور دی
سل افسوسه د پښتون په دې مذکور دی

نه د مشر احترام شته په هیچا کښې
نه په کشر شفقت کومه تا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بد بیني ده که حسد او که کینه ده
دغه ټوله د پښتون دلاس اله ده

که یو موټی مستحکم قام د پښتون کړي
د سیمستار دعا قبوله په ژوندون کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلونه

ته کوم ګلالونه چنګو نه شي جوړ
نه و نه چي بد شي نور کار و نه شي جوړ

هر خبره کښي لږ سوچ د ی پکار
دلمدي ژبې نه غمو نه شي جوړ

انسان تابع وی د احسان په بدل
ګوزار د خولې نه ډېر زخمونه جوړ شي

خبري لږي خو خو ږي دي پکار
ډېرو خبرو، نه درد و نه شي جوړ

خاموشی سبه ده که دی خو سبه را شي
دکم ویلو نه ګلو نه شي جوړ

سیمستاره! لږ لیکه مزي سره شعر
چي دې خبرو نه شعر و نه شي جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

توره او قلم

پخپله توره او قلم کښې ولولې را ولــه
کوره د دښمن کښې بې اندازه زلزلې راوله

تاریخ د ستا په باباگانو افتخار کوي ستــ
ذهن او فکر ته دې مخه تخلی را ولــه

نوم د اسلام او د افغان جهان ځپل نه گڼي
هر یو بدخواه ته دې په تن قهر وخولې راوله

په یوه چغه نوم د الله اکبر و وایــه
بیا نو ړولې د آزادی دې دلیلې را ولــه

خلک تاریخ کښې کار نامې دې د نیکونو گوري
څرخ د تاریخ کښې دازاد وطن نغمې را ولـه
سیمستاره شعر دې په خوږ ولویه تر خو کړه رنگین
د ظالمانو په وطن دغم مالې را ولــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعر

چې له غمه او له درده څوک شاعر شي
يو الله د ده د زړه په حال خبر شي

د مظلوم په حال باران غونډې ژړېږي
هر ابر چې يې د سترګو په نظر شي

د ظالم خو طرفدار په هيڅ شان نه دی
که په ژرنده کښې مېده يې پښې او سر شي

نرم زړه او خوږه ژبه د شاعر وي
ای صاحبه! که په دې شعر دې باور شي

مرغلره نا يابه عجب کار دی
چې موندې يې په کرم د پاک اکبر شي

زه د هر چا وي لېواله چې شاعر شي
زه و سلو کښې يو کس وی بختور شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه په زور ده نه په مال نه په دولت ده
نه کوم کسب نه کمال چې میسر شي.

زه سیمیار د هر شاعر قلم بو سي کم
ارزو ونديې د کمتوکه برابر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلې

تاچې کړې خپلې اراده بدلې
قلم زما کړې افسانې بدلې

تا سمه لار کښې کوم نقصان ليدلی
په جفتو تاق دې کړې بانې بدلې

هسې شف شف ته شفتالو وا په
ښکارې په ذهن دی نغمې بدلې

خاک ذهين شو تبرخو په لی نه شي
تاريخ به ستا کړی سوانې بدلې

څه چې تبرېږی تول شبتړ. ی وایم
فضا خوړې کړې انګا نی بدلې

څه چې کړې هغه ریبل دی پکار
سیمسار دې ګوړې ورځی شپې بدلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سودا

اور بل دي جوړ که په آيينه کې دشانۍ سره
سودا د سر کومه ستا يارانې سره

نړه مي بايللي ستاپه ځان دی
دغه جهان راته زندان دی
روح مي د ستر گو نه روان دی
مرض مي و اخستو دا ستا هرې بانې سره
سودا د سر کومه ستا يارانې سره

منم چې حسن دې کابسيار دی
هر يو سړی دې خريدار دی
غم دی زما په سر انبار دی
لکه دشمعې ويلې کېږم ستاتانې سره
سودا د سر کومه ستا يارانې سره
يا خو دې لاس ماته په لاس را
يا دې د سرو لبو بخامن را
ښکلې دعوت راته يو خاص را
سيمسگار دی مينه کې عادت شو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب کښي

پښه نيولی په رفتار ښه بيا به ځي
څه خوماته په گفتار ښه بيا به ځي

چي د يدن دي په دي خپلو سترگو گرم
يو لحظه خو په قرار ښه بيا به ځي

د زخمي زړه گي ارمان زما پوره کړه
لږ ملهم مي د پرهار ښه بيا به ځي

سر و مال مي ستا د حسن صدقه شه
يو ساعت بوسه کنار ښه بيا به ځي

يو ارمان مي ستا وصال دی په جهان کښي
په خوبانو کښي نامدار ښه بيا به ځي

جدائي خدای پيدا کړي په جهان کښي
تلوار مه کړه په تلار ښه بيا به ځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا مُید نه او مید و نه پیدا کېږي
راشه کینه په تلوار شه بیا به ځي

سر مې ستا په غېږ کښې پروت او سلګو وای
لاس دې اېښی په سینه کار شه بیا به ځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دُنیا ده

پس فطرته مکر جنه ذا دُ نیا ده
نه دې ستا نه دې د پلار او نه زما ده

دا مثال دیو لولی ده فریبکاره
څه به وایم د هر چا نه بی وفا ده

چې د نیا نه وفا غواړي نادانان دی
دا خبره زهر او زوږ باندې صفا ده

دگو نگتې مثال زموږ دُنیا پر ستو
ولې دومره یې دُ نیا ته اشتها ده

د حرص په غلبه کښې مرگ را یاد کړه
قناعت کښې سعادت د خدای رضا ده

څه گټل او څه خوړل څاور کول شته
هسې تول جمعه کول پېشه د چا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه ژوندي لکه باد غوندي تېرېږي
ستا د خپل حياته خوږ تمنا ده

اى سيمستاره! تش تحرير څه هنر نه دى
بې عمله ليک لوستل واړه سودا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمازړه

مین شوی په جانان دی زمازړه
له دې غمه په لړزان دی زمازړه

مایې مخ ته فقط یو ځلې نظر کړو
اوس هر دم راته ګریان دی زمازړه

هیڅ پوه نه شوم ستر ګو ولیدو زړه لاړو
اوس مدام په هې سوزان دی زمازړه

که زر واری ورته هغه د غه وکړم
په دوه ستر ګو بندیوان دی زمازړه

زړه مې وړی په جادو دی دوه چشمانو
چې په عشق یې نشان دی زمازړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب رویان که دجهان ورته ښکارکړم
فقط یار زمـا پسې نالان دی نمـا نړه

که کږېږي او ځوربږي پروا نلشـته
په غمونو کښې خندان دی زما نړه

سیمیسکار وایي چې خفه نه شي دلبره
مال و سر مي تر ي قربان دی زما نړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

باغ د گلو چې بهار وي خو چې وي
ناست په خنګ کښې د دلدار وي خو چې وي

شین چمن وي یو رباب وي په شابان ترنګولی
نوي نوي کمپوزونه په نغمو مې غبرولی

ژوندانه د وي په قرار وي خو چې وي
ناست په خنګ کښې د دلدار وي خو چې وي

سبه ځواني وي، بې غمي وي، زیبائي وي د اندام
خواهشات وي، ضروریات وي، مکمل وي ټول تمام

د خوبرو یو انتظار وي خو چې وي
ناست په خنګ کښې د دلدار وي خو چې وي

چې نه ظلم نه ظالم وي په دنیا کښې د الله
قناعت وي سعادت وي دیانت وي په هر ځای کښې الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کس دکس نه په قران وی خوچی وی
ناست په څنګ کښی د دلدار وی خوچې وی

بس سیمستار وی خپل ی یار وی یودیدن وی دجانان
هر څه ئې ر وی مکمل وی نه تنګسی وی دجهان

فقط نه وی یار می یار وی خوچی وی
ناست په څنګ کښی د دلدار وی خوچی وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غم د یار دئ

صبر اکړی یا صابره! غم د یار د ی
هغه یار چې هم عاشق او هم دلدار دی

زه په ده باندې مین وم دا په ما وه
نن د هغه یار زما ځنې فرار دی

که د زړه نه مې چک چک وینې بهېږي
دغه زخم د زوړ زاد سترمي پرهار دی

که عالم مې لېونی سودائي بولي
دغه ماله څه عار نه دی افتخار دی

نه بې شکه یې صابر صابره خدایه!
دکومک دې تمنا کړم غم دشوار دی

هسې درد مې په زړګي کښې بې اندازه شي
وایم داچې داجهان مې زړه بار دی

غم دې هسې په ظاهره زړه سوړی کا
ښکلی زخم د ناسوړشی نا قـــرار دی

مومنه بتولوته په غم کښې صبر راکړې
سوال کوونکی په درګاه کښې د سیستاړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دحُسن

زړه نما ډېر منت بار دی ستا د حُسن
دم په دم زانه خواستگار دی ستا د حُسن

حُسن ټکي دی په شمار دی د ړې حېر مونه
ډېر مخلوق تر ې ننا قربان دی ستا دحُسن

هر مريض نه چې پو ښتنه د مرض کړی
عالم ګل وارۀ بيمار دی ستا د حُسن

څوک د زلفو په ر سو باندی تړلی
چا خو پر لی يو ګوزار دی ستا دحُسن

څوک پا نبی ته دی ولاړ په تخته باندی
دم قدم يې انتظار دی ستا د حُسن

چې ژوندی په مړ و حساب دی ورته ګوره
د اسيمګار يو خريدار دی ستا دحُسن

(c) ketabton.com: The Digital Library

مه وایه

چا ته د دنیا کښې په هېڅ شان څه پېغور مه وایه
چې دې د پلار او مور نه وي ورته پېغور مه وایه

پر دې زامن کله خپلېږي نصحت که اورې
چې خور دې نه وي د بل لور ته عبث خور مه وایه

زمانه تګه شوه سازش د زمانې شو ذهین
په رښتو سترګو ګرانه وروره سپین ته تور مه وایه

دنیا فانی ده د ملمه پشانې شپې تېروه
فانی جونګړې ته دې کور او زما کور مه وایه

قام ته دوچځو او سبان چې په هنر جوړوي
هسې غدار، هسې وا کدار نه څه غم خور مه وایه

چې سر یې سپین، ږیره یې سپینه زړه یې ځوان ښکاري
شاعره ځکې د سیمسار نوه دری څلور مه وایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژړا

زړګی زما شولو عادت په ژړا
چې دا شنا نه شوم رخصت په ژړا

او سکو مې لاړې مخ کښی جوړې کړلې
پاتې مې نه شولو طاقت په ژړا

جرګه د او سکو مې اشنا ته لیږم
و به کړي دوا ړه مصلحت په ژړا

عجب تاثیر دی محبت کړی دی
ما ته پیدا شو سهولت په ژړا

رنځ و کړاو د هر عاشق په سر خه
کله حاصل شي وصالت په ژړا

ژاړه چې ژاړه د کامې سیمیا ۱۵۷
نکړي پروا ماه طلعت په ژړا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوښیم

سوځېدلی دي د مخ په لمبو خوښیم
انتظار دي د محل په تمبو خوښیم

انتظار سره تکلیف تېرولی بویه
خوش نصیب یم چې په هسې سببو خوښیم

که پتنګ په سرو لمبو کې الفت غواړي
زه داو سنکو په لبن لو جرګو خوښیم

تش ګوګل یم زړه مې نشته په سینه کې
درباب غوندې یخپلو نغمو خوښیم

هسې صبر خدای راکړی دی په عشق کې
په لیدو بې تش د دوه انګو خوښیم

زه سیمګار خدای صفت خوان د حسینو
دم قدم کې زه د شعر په لیکو خوښیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساقي جانجانا

ساقي راکړه سره شراب د یار د میني
چې نېشه شمه اشنا بهار د میني

اوان ونه دي خوانه د کېنډو ولو ستا
ستا خبرې شوې عسل ګفتار د میني

نیت مې کړی مېخانه دی ټوله نوش کړم
سور به نه شی دغه تاو انګار د میني

دوه لاسی درته سلام کړم ساقي جان جان!
وینې څاڅي مې د زړه پر هار د میني

که په هسې جوش خروش کې مې یار ولید
دویم یار به شی ساقي نیګار د میني

پته خوله لکه غوټه شاعر د میني
غوړېد وته دی تیار سیمګار د میني

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیاقت

تش شهرت مې دی مونا لی په جهان کې
د نړۍ قدر ی لیاقت نه ګوروم ځان کې

مهار کړی نفس شیطان یم په دی دهر
کاذب نه یم په لیکلو د بیان کې

ځ یه سترګې، غونډلو کار ترینه اخلو
لکه بُت په رڼو سترګو چُپ د هانکې

تشې خولې باندې ډمرې نیسو لکې نه
صوانې صفر د عمل په اِمتحان کې

د بنده احتیاج کوو عجب رواج دی
اوږ ده نه شو په دربار د شاجهان کې

زه سیمګار چې حقیقت ته خپله حُیرشم
دغه توګل ملامتی وینم په ځان کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوفان د ستر

طوفان

دستر گو او سکې مې مخ باندې طوفان جوړ وې
یو بل جهان جوړ وې
د یار د مینې
دستر گو او سکو کړم خراب اشنا
ستا محبت کې زه کباب اشنا
وایم رښتیا نه یم کذاب اشنا
ستا جدایې راته په ژوندکې لوی خفگان جوړ وې
یو بل جهان جوړ وې
د یار د مینې
طاقت مې نشته د فرقت ستا
کله لایق د محبت ستا
داگر مې جان ه طبعیت ستا
هره گړی یې پرېښې دی تو زلفان جوړ وې
یو بل جهان جوړ وې
د یار د مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال لو زاري نماعادت شو
ولې دې ما څخه نفرت شو
نما غریب دغه قسمت شو
د زړګي سره داکار ونه پاک سبحان جوړې
یو بل جهان جوړوې
د یار د مینې
یا به سیستار یا کامه وال شم
یا لیونی یا به په حال شم
که لین دې پوی زه په احوال شم
د یاره ګېټ هره کوڅه راته زندان جوړوې
یو بل جهان جوړوې
د یار د مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترڅو؟

زړه زخمي چشم ګریان به یم ترڅو؟
ستا د لاسه په خفګان به یم ترڅو؟

زه کتې دې اشي سترګو ته ته سشم
په هیبت او په لمن زان به یم ترڅو؟

دیننګ غوندې مې ژوند په سر لمبو کې
ګه د هجر په نیران به یم ترڅو؟

د داغلي زړه مې لرخه پرسان و کړه
له ریبا ره په پرسان به یم ترڅو؟

که منل د غمازانو دې عادت وي
سر و مال له تا قربان به یم ترڅو؟

زه سیمستار کامه وال او ښکې وینې ژاړم
در په در خیرې ګرېوان به یم ترڅو؟

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library